

Blodrød Storkenæb

Geranium sanguineum

Familien 'storkenæb' er meget stor og skylder sit navn, at de runde frugter har et langt 'næb', der let hænger fast og sikrer, at den bliver spredt med dyr, der kommer forbi.

'Blodrød Storkenæb' er en spinkel opret plante, der grener sig ud med hårede stængler og bliver tyve- tredve centimeter høj.

Den vokser på tørre lysåbne skrænter på kirkediger og nær stranden. Den blomstrer i højsommeren.

Ligesom resten af familien har den en ubehagelig lugt, når man knuser bladene. Man mente tidligere, at lugten kunne skræmme utøj bort.

Blomsterne er snarere violette end 'blod' røde, men bladene får en kraftig rød farve hen på året og derfor har man måske troet, at planten navnlig henviste til behandling af blod.(signaturlæren).

Den blev brugt til at stoppe næseblod med. Vandigt udtræk af den tørrede plante, der har trukket natten over, brugtes til omslag på bylder og betændte sår.

Blodrød Storkenæb er vært for en meget sjælden dagsommerfugl (sortbrun blåfugl), hvis larver er afhængige af planten for at kunne udvikle sig.

Geranium familien findes i mange varianter i prydhave, og smukke puder af planten dækker ofte stenbede og diger.

Som pottaplante kendes især den forædlede 'duftgeranie', der tidligere brugtes til at friske luften op i beklumrede stuer.

Geranier kendes også som 'ørepineplanten', der længe var et almindeligt brugt middel mod den ørepine, som kolde vinterdage ofte medførte: Et sammenrullet blad i øregangen, som lettede smerten.

Middelalderhaven fakta:

Blodrød Storkenæb vokser især ved hav- og fjordkyster, på strandvolde og ved vejkanter.

Tema 1b: Kirkedigets planter